PHILOSOPHISCH-THEOLOGISCH-MEDIZINISCHE SAMMELHANDSCHRIFT
Stams, Wende 15./16. Jh. datiert u.a. 1507 Seite 54r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31300
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

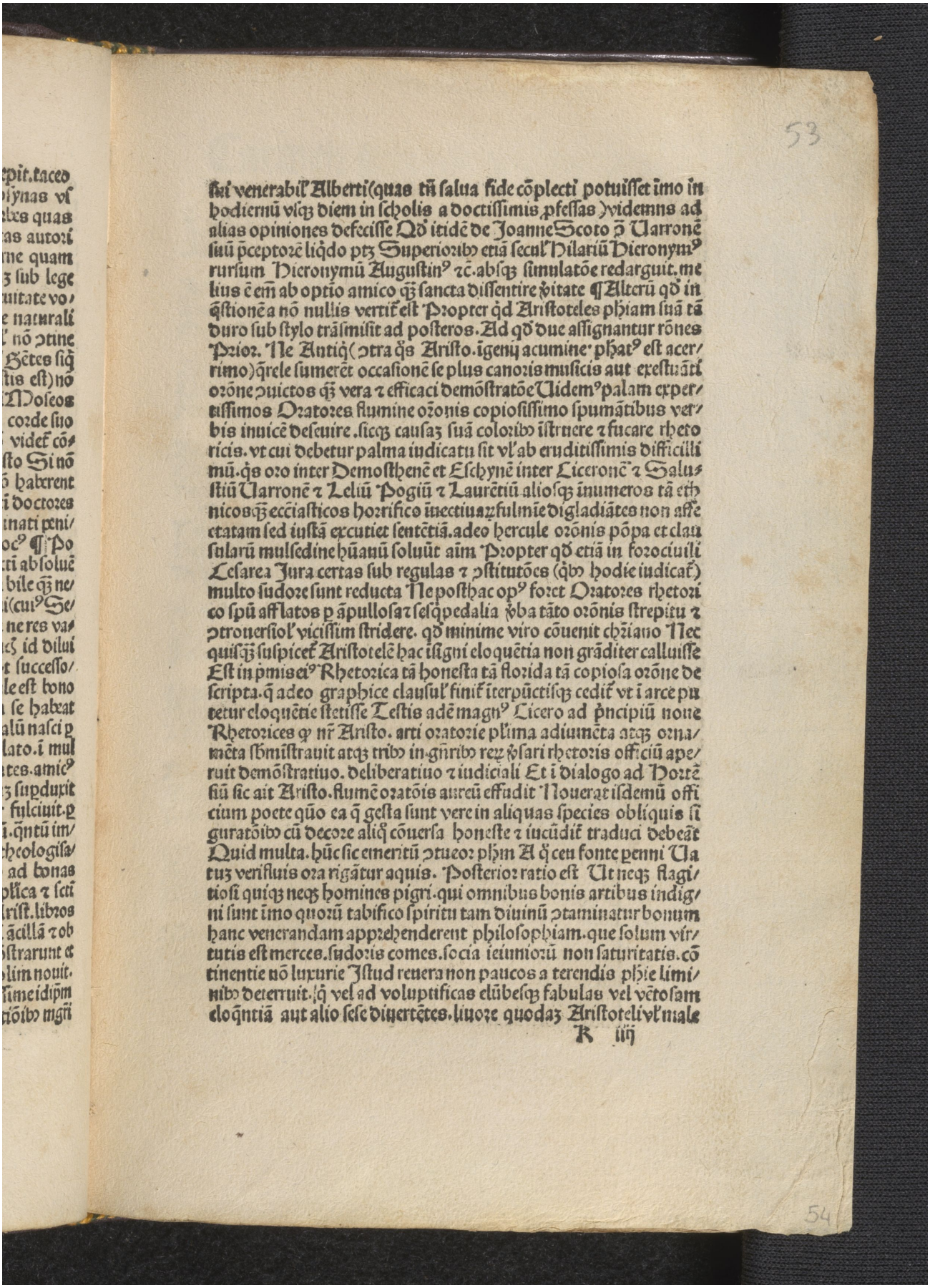

sui venerabil' Alberti (quas tñ salua fide cõplecti potuisset imo in
hodiernũ vsq; diem in scholis a doctissimis ꝓfessas) videmus ad
alias opiniones defecisse Qd̃ itidẽ de Joanne Scoto ꝯ Uarronẽ
suũ p̃ceptorẽ liq̃do ptz Superioribꝫ etiã secul' Hilariũ Hieronym⁹
rursum Hieronymũ Augustin⁹ ⁊c. absq; simulatõe redarguit. me
lius ẽ em̃ ab optio amico q̃ sancta dissentire ꝟitate ¶ Alterũ qd̃ in
q̃stionẽ a nõ nullis vertit' est Propter q̃d Aristoteles phiam suã tã
duro sub stylo trãsmisit ad posteros. Ad qd̃ due assignantur rõnes
Prior. Ne Antiq̃ (ꝯtra q̃s Aristo. igenij acumine phat⁹ est acer/
rimo) q̃rele sumerẽt occasionẽ se plus canoris musicis aut exestuãti
orõne ꝯuictos q̃ vera ⁊ efficaci demõstratõe Uidem⁹ palam exper/
tissimos Oratores flumine orõnis copiosissimo spumãtibus ver/
bis inuicẽ deseuire. sicq; causaꝫ suã coloribꝫ istruere ⁊ fucare rheto
ricis. vt cui debetur palma iudicatu sit vl' ab eruditissimis difficilli
mũ. q̃s oro inter Demosthenẽ et Eschynẽ inter Ciceronẽ ⁊ Salu/
stiũ Uarronẽ ⁊ Leliũ Pogiũ ⁊ Laurẽtiũ aliosq; inumeros tã eth
nicosq; ecc̃iasticos horrifico inuectiuaꝝ fulmĩe digladiãtes non affe
ctatam sed iustã excutiet sentẽtiã. adeo hercule orõnis põpa et clau
sularũ mulsedine hũanũ soluũt aĩm Propter qd̃ etiã in forociuili
Cesarea Jura certas sub regulas ⁊ ꝯstitutões (q̃bꝫ hodie iudicat')
multo sudore sunt reducta Ne posthac op⁹ foret Oratores rhetori
co spũ afflatos ꝑ ãpullosa ⁊ sesq̃pedalia ꝟba tãto orõnis strepitu ⁊
ꝯtrouersiol' vicissim stridere. qd̃ minime viro cõuenit chr̃iano Nec
quisq; suspicet' Aristotelẽ hac isigni eloquẽtia non grãditer calluisse
Est in p̃mis ei⁹ Rhetorica tã honesta tã florida tã copiosa orõne de
scripta. q̃ adeo graphice clausul' finit' iterpũctisq; cedit' vt i arce pu
tetur eloquẽtie stetisse Testis adẽ magn⁹ Cicero ad p̃ncipiũ noue
Rhetorices ꝙ nr̃ Aristo. arti oratorie pl'ima adiumẽta atq; orna/
mẽta sb̃mĩstrauit atq; tribꝫ in gñribꝫ reꝝ ꝟsari rhetoris officiũ ape/
ruit demõstratiuo. deliberatiuo ⁊ iudiciali Et i dialogo ad Hortẽ
siũ sic ait Aristo. flumẽ oratõis aureũ effudit Nouerat isdemũ offi
cium poete qũo ea q̃ gesta sunt vere in aliquas species obliquis si
guratõibꝫ cũ decore aliq̃ cõuersa honeste ⁊ iucũdit' traduci debeãt
Quid multa. hũc sic emeritũ ꝯtueor phm̃ A q̃ ceu fonte penni Ua
tuꝫ verifluis ora rigãtur aquis. Posterior ratio est Ut neq; flagi/
tiosi quiq; neq; homines pigri. qui omnibus bonis artibus indig/
ni sunt imo quorũ tabifico spiritu tam diuinũ ꝯtaminatur bonum
hanc venerandam apprehenderent philosophiam. que solum vir/
tutis est merces. sudoris comes. socia ieiuniorũ non saturitatis. cõ
tinentie nõ luxurie Jstud reuera non paucos a terendis phie limi/
nibꝫ deterruit. q̃ vel ad voluptificas elũbesq; fabulas vel vẽtosam
eloq̃ntiã aut alio sese diuertẽtes. liuore quodaꝫ Aristoteli vl' male